

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Premis ACNUR. “Jo em dic Brisa, i tu?”

Palau del Parlament, 19 de juny de 2014

La presidenta

Bon dia a tothom, als alumnes de tercer de l'Escola La Sagrera, de Santa Eulàlia de Ronçana; als de sisè de l'Escola Sant Àngel, de Camarles; als del Sagrat Cor; als de l'Escola Octavio Paz... Cap de vosaltres no havia estat mai al Parlament? Alguns sí.

Bé, avui fareu una visita al palau i us n'explicaran la història. Aquest edifici, que avui és el Parlament de Catalunya, fa molts anys no era un palau. Era un edifici militar. Després de la desfeta del 1714 –aquest any en celebrem el tricentenari–, el monarca Felip V va ordenar construir una ciutadella –d'aquí el nom del parc–, amb diversos edificis. I la va fer construir com a instrument de repressió contra els catalans, que el 1714 vam perdre la guerra. Al cap de cent cinquanta anys, moltes d'aquestes construccions van ser enderrocades. Aquest palau, juntament amb els dos edificis que hi ha al davant –un avui és una escola de secundària i l'altra és la capella castrense–, són els únics edificis que es conserven de la ciutadella original, i també les portes del parc. Cap al 1860, o el 1870, es va plantejar quin ús podia tenir aquest edifici, perquè llavors ja no era necessari com a instrument de repressió, i l'ajuntament de Barcelona, que n'era el propietari, va decidir convertir-lo en un palau reial. Però mai no va venir a viure-hi ni cap rei ni cap reina, i a l'últim es va convertir en museu municipal. El 1932, amb la Generalitat republicana, va esdevenir la seu del Parlament de Catalunya, i ho va ser durant set anys. El 1939, però, les institucions catalanes van ser abolides. Van començar llavors els quaranta anys de la dictadura franquista, i l'edifici es va tancar. Després es va obrir de nou com a museu municipal, fins que el 1980, amb les eleccions democràtiques, i fins avui, va tornar a ser la seu del Parlament, que és la casa de tothom, i per tant casa vostra. Els diputats i les diputades representen el poble de Catalunya, i el representen cada un, i cada grup parlamentari, amb el seu projecte de país, amb les seves preocupacions perquè Catalunya vagi endavant. I són diputats de tot el territori català. Tenim diputats d'arreu del país.

I per a tots nosaltres avui és un honor rebre-us en un acte tan bonic com el que farem, del qual m'alegro, un acte que es fa per primera vegada. I vull agrair a la

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

presidenta de l'ACNUR Catalunya, la senyora Victòria Camps, que es pugui fer al Parlament. Desitjo que es facin moltes més edicions d'aquests premis, perquè el que volem és que les escoles, els nens i les nenes, participin en treballs com els que avui veurem. I no vull avançar res més. Ara comencem l'acte i veurem els treballs que heu fet.

.....

Arribem ja al final. Abans que anem al saló de sessions, on se celebren els plens del Parlament, perquè el veieu, pugueu seure als escons i fer-vos-hi una foto de record, permeteu-me dos minuts.

Primer, per felicitar l'ACNUR Catalunya, i la seva presidenta, la senyora Victòria Camps, i el seu director, el senyor Joan Reventós, per la feina que fan. El d'avui és un exemple molt petit, però molt important per a tots vosaltres. Però és petit al costat de la feina que fan, que és sensibilitzar del fet que hi ha moltes persones que han de viure fora del seu barri, del seu poble, de la seva ciutat, del seu país. I el que ells fan és ajudar totes aquestes persones que en diem "refugiats", algunes de les quals han vingut a Catalunya. Aquí en tenim tres testimonis. A tots tres, moltes gràcies per la vostra presència aquí, pel vostre testimoni. Us desitjo que algun dia pugueu tornar als vostres països, sense cap por a ser perseguits, sense cap problema. Per tant, felicitats a l'ACNUR per aquesta iniciativa.

També vull donar les gràcies al Tortell Poltrona per haver estat amb nosaltres. Ell diu que no són gaires, 10.700 interpretacions en diversos països. En són moltes. Amb tot, encara hi ha molta –molta– gent en circumstàncies febles, en circumstàncies difícils, que necessiten que en algun moment ens recordem d'elles.

I vosaltres durant aquest curs heu treballat en el concurs "Jo sóc Brisa, i tu?" I hi heu treballat molt bé. M'ha agradat molt la manera com ho heu explicat, com ho heu fet. Aquí hi ha persones que tenen endavant una carrera fulgurant com a periodistes, perquè ho han fet de meravella. Després hi ha aquell sentiment que els pares i les mares, i els avis i les àvies, volem transmetre als nostres fills, que la Jade ens ha demostrat molt bé dient que el que s'emportaria de casa seria la seva germana. Per tant, felicitats a tots. No solament als qui heu guanyat, sinó a tots els qui hi heu participat.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Ara que comenceu unes vacances llargues, llarguíssimes, heu d'agrair als vostres professors i als directors de les escoles tot el que han fet aquest any perquè encara creixéssiu més com a persones. En segon lloc, vull agrair als pares i les mares, i als avis i les àvies, que us hagin acompanyat a escola moltes vegades i que us hagin cuidat quan no us trobàveu bé. I també vull donar les gràcies als pares i les mares, perquè us eduquen perquè sigueu bones persones.

I recordeu que heu fet una feina molt positiva en grup, i que tots sols difícilment hauríeu pogut fer-la tan bé. Junts ho podeu fer tot, i això vol dir que les persones hem de treballar plegades per la comunitat. Aquest treball en equip és el que us ha servit per guanyar aquest premi.

Espero veure-us l'any vinent, a vosaltres o a altres escoles. Felicitats a tots. Ara, als qui heu vingut per primera vegada us explicaran molt ràpidament la història d'aquest edifici, del Parlament.

Moltes gràcies.